

Mimis Plessas (1924-2024)

Adéu a l'autor de les cançons d'un temps

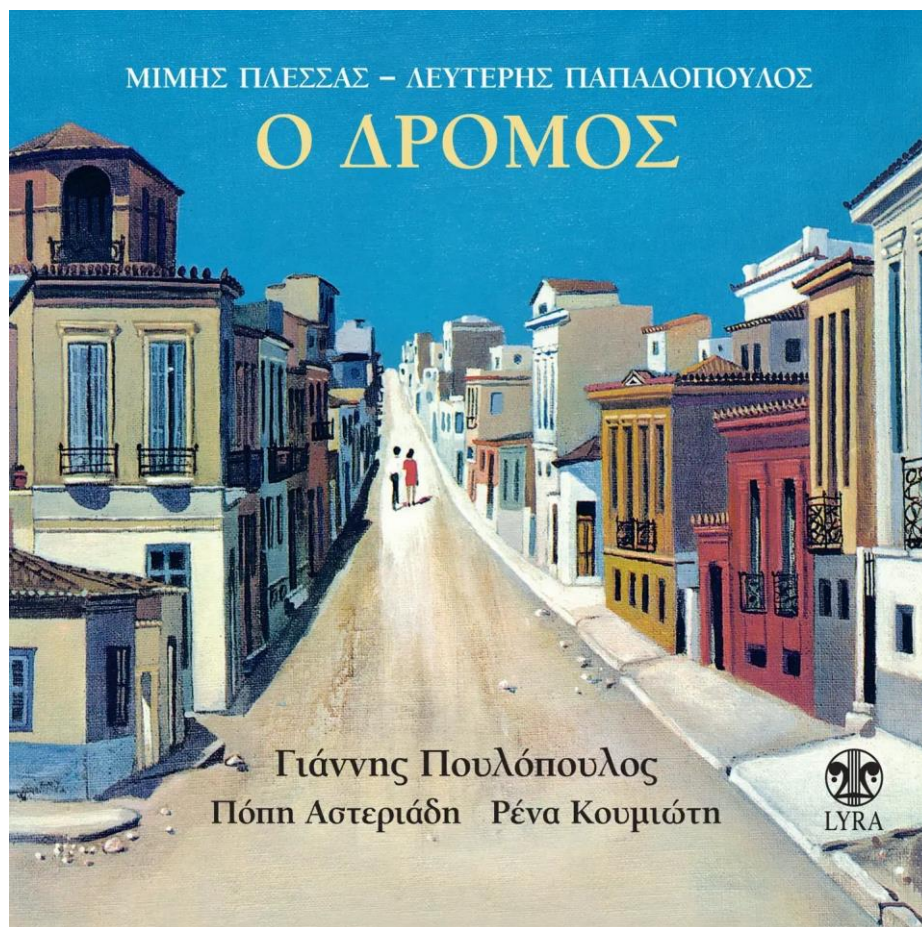
Jaume Almirall

Cartell d'un concert en homenatge a Plessas celebrat una setmana després de la seva mort, el dia que hauria complert 100 anys.

Mimis (Dimítrios) Plessas va néixer a Atenes el 12 d'octubre de 1924. Després de graduar-se en química a la Universitat de la seva ciutat, es traslladà als Estats Units per completar els estudis, i es doctorà a la Universitat Cornell, de Nova York. La seva carrera vital, però, no transcorregué en el camp de la química, sinó en el de la música, a la qual es dedicà professionalment des de ben jove. Pianista, compositor, director d'orquestra, Plessas ocupà durant dècades un lloc destacat en el panorama musical grec. La seva música s'inscriu, amb veu pròpia, dins l'anomenat *éntekhno*, l'estil «artístic» que combina ritmes i melodies de la música tradicional grega, inclòs el *rembétiko*, amb trets de la música culta occidental —l'exitós estil al qual pertanyen també Mikis Theodorakis, Manos Khatzidakis, Manos Loïzos, Stavros Xarkhakos, Iannis Markópulos, etc—. Una part molt important de les composicions de Plessas anaven destinades al cinema, a un gran nombre de les produccions cinematogràfiques gregues dels anys 60, 70 i 80, i al teatre. També va participar en programes musicals de la ràdio pública i, naturalment, va gravar una gran quantitat de discos; el seu disc *Ο δρόμος [El camí]*, de 1969 (amb lletres de Levteris Papadópulos), continua ostentant el rècord de disc de vinil més venut de la història del país.

L'estil característic de Plessas és una part consistent i perdurable de la memòria musical dels grecs, una herència associada inseparablement a algunes de les veus més inoblidables del seu temps: les de Iannis Pulópulos, Rena Kumioti, Stélios Dionissiu, Marinel·la, Martha Frindzila, Melina Aslanidu, Iannis Kutras, Poli Panyu, Kostas Makedonas, i molts més. Un llegat associat a un llarg període de la cultura urbana de Grècia i als seus imaginaris col·lectius, d'un temps anterior al de la globalització uniformadora.

Portada del disc *Ο δρόμος* [*El camí*], publicat per Lyra el 1969.

Conté 12 cançons, amb lletres de Levteris Papadópulos,
interpretades per Iannis Pulópulos, Popi Asteriadi i Rena Kumioti.

Imatge: Lyra